

vervolgstappen, maar het moet raar lopen als het bedrijf niet in beroep gaat tegen de uitspraak. De inzet zal zijn: meer tijd. “We willen allemaal steeds sneller”, aldus Brekelmans in het interview. “Maar er is een punt waarbij dit ongezond wordt, en dan schiet het zijn doel voorbij.”

Acht vragen aan een van de mogelijke opvolgers van ceo Ben van Beurden over onder meer het baanbrekende vonnis van de rechter, de implicaties hiervan voor Shells verdienmodel en het ‘pijnlijk’ besluit om vorig jaar in de pandemie het dividend te korten.

1 Zit er voor Shell een positieve kant aan het vonnis?
 “Ik zie wel een positieve kant. Het brengt een bredere maatschappelijke

respons teweeg. De boodschap is dat we gezamenlijk actie moeten nemen.

Het betekent hopelijk ook dat we sneller kunnen gaan. We moeten gebruikmaken van de positie die we hebben.

We denken ook niet dat dit vonnis fundamenteel afbreuk doet aan onze strategie. Je kunt het vertalen naar een strategie die in de juiste richting ligt, maar op veel vlakken sneller moet. En die snelheid hebben we – met het vele werk dat we gedaan hebben – niet kunnen vinden. En dit moeten we nu gaan onderzoeken.”

2 Kunt u echt volhouden dat de uitspraak geen afbreuk doet aan Shells strategie?
 “Shell en de rechter willen allebei de uitstoot in het systeem verminderen en in 2050 moet deze helemaal nul zijn.

Het verschil zit hem in de snelheid. We willen allemaal sneller en sneller. Maar er is een punt waarbij dit ongezond wordt, en dan schiet het zijn doel voorbij.

Het vonnis zegt dat we in 2030 onze scope-1-emissies (de uitstoot die Shell veroorzaakt bij de winning en verwerking van olie en aardgas, redactie) moeten reduceren met 45 procent. En dat is een resultaatverplichting, dus dat moeten we echt doen.

Stel dat we vanaf morgen helemaal geen olie oppompen bij Upstream (het onderdeel dat olie en gas oppompt, redactie). Dan gaan we die 45 procent bij lange na niet halen, want bij die tak van sport waren de scope-1-emissies al aan het dalen en deze afdeling is verantwoordelijk voor minder dan 20 procent van onze directe uitstoot.

Een hypothetisch voorbeeld van wat misschien wel zou helpen, is het afstoten van de chemiedivisie. Die zal volgens

onze plannen in de toekomst goed zijn voor zo'n 30 tot 40 procent van de scope-1-emissies. Ik geloof niet dat chemie de grote duivel is in deze kwestie. De tak maakt dingen die de samenleving nodig heeft en daarbij is de uitstoot van chemie over de hele keten relatief laag, omdat de scope-3-emissies laag zijn (dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld olie en gas. Bij chemie worden de producten niet verbrand bij gebruik, red.).

Wij willen de uitstoot van onze chemietak wel verminderen, maar niet met de snelheid die de rechter voor ogen heeft. Dat zou ten koste gaan van de hele chemiesector terwijl het per saldo niet leidt tot verminderde uitstoot. Het is echt een probleem dat de rechter dit niet goed doordacht heeft.

En voor de uitstoot die ontstaat bij leveranciers en klanten, de zogenaamde scope 2 en 3, geldt een inspanningsverplichting. En je kunt stellen dat Shell het hier eigenlijk best goed doet en de meest veelomvattende uitstootdoelstellingen in de sector heeft (scope 1, 2 en 3 van al onze activiteiten), inclusief de doelstelling om in 2050 *net zero* uitstoot te hebben. We spannen ons in om klanten producten met minder uitstoot te verkopen of deze te ontwikkelen. Je kunt dit als een ‘best effort’ lezen.”

3 Het is dus onvermijdelijk dat Shell in beroep gaat?
 “Er zijn veel details in de uitspraak waar we ons over moeten buigen. We hebben drie maanden om te bepalen of we in beroep gaan. Maar dat is wel waarschijnlijk.

Ik zet mijn vraagtekens bij het vonnis. Het lijkt er op dat de uitspraak onvoorziene consequenties heeft die niet overeenkomen met het perspectief dat de rechter in gedachten had. Het sluiten van

**‘BELEGGERS
 HEBBEN
 MOEITE DIE
 NIEUWE
 ACTIVITEITEN
 TE WAARDEREN’**